

สำเนาพระราชหัตถเลขา พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

ท่าवासுகรี

วันที่ ๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๖๐

ถึง บุรฉัตร ทราบ

ตั้งแต่ฉันได้สนทนากับเธอเมื่อวันที่ ๗ มาแล้ว, ประกอบกับความสังเกตของ
ฉันเองในราชการทั่วไป, รู้สึกว่าราชการกรมรถไฟเป็นราชการสำคัญและมีงานต้อง
ทำมาก, เพราะเต็มไปด้วยความยุ่งยาก, และฉันรู้สึกว่าเป็นเคราะห์ดีอย่างยิ่งที่ฉันได้
เลือกตั้งให้ตัวเธอเป็นผู้บัญชาการกรมรถไฟ, .และอาจจะพูดได้โดยไม่แก่งแย่งเลย
ว่า ถ้าเป็นผู้อื่นเป็นผู้บัญชาการ การงานอาจจะยุ่งเหยิงมากจนถึงแก่เสียที่ได้ทีเดียว.
เมื่อความจริงเป็นอยู่เช่นนี้, ฉันจึงได้มารู้สึกว่า (๑) การงานกรมรถไฟไม่ใช่เป็นของที่
จะวานให้เธอทำเป็นชั่วคราวเสียแล้ว; จะต้องคิดอ่านเป็นงานแรมปี หรือ
“Permanent Job” ที่เดียว; (๒) ฉันเห็นว่าเธอควรจะต้องให้เวลาและกำลังส่วนตัว
สำหรับกิจการไฟนี้มากกว่าอย่างอื่น, เพราะหาตัวแทนเธอไม่ได้!

ฉันเขียนจดหมายนี้มาชี้แจงเป็นส่วนตัว เพื่อเธอจะได้ทราบความคิดของฉัน
โดยพิสดาร, และขอให้เข้าใจว่าที่คิดครั้งนี้ฉันได้ชั่งดูหนักเบาตลอดแล้ว.

(พระปรมาภิไธย) ราม